

TUDI KAMNIŠKA OBČINA JE PLAČALA NARAVI VISOK DAVEK

Romana Grčar

UDK 502.5 (497.12 Kamnik)

Neurje je besnelo v noči s srede na četrtek. Zjutraj smo se namesto na grobove (bil je dan mrtvih) namenili eni k rekam, potokom, hudournikom, opazovati in ne- močno strmeti v posledice razdiralne moči vodne ujme, drugi reševati, kar se je v poplavljenih kletih in stanovanjih ob Kamniški Bistrici, predvsem v stanovanjskih hišah in poslopih na Perovem od Svilanita do Titana rešiti sploh dalo, tretji s krampi in lopatami odkopavati ogromne nanose zemlje s cest, ki so jih zasuli plazovi, odstranjevati zagozdeno vejevje in hlodovino izpod mostov, ki so zaradi tega postali pravi jezovi za naraslo vodo . . .

Takih opravil nismo vajeni vsak dan. Toda kadar je nujno, kadar gre za las, se moramo znajti, si pomagati sami in ob pomoči civilne zaščite, gasilcev, vojakov, pripadnikov teritorialne obrambe, ljudske obrambe, miličnikov, komunalcev in cestarjev iti v boj s kruto naravo. Ponovno se je izkazalo, da se vsi naštetih dejavniki, ki jih zaradi finančne situacije v zadnjem času radi dajemo na stranski tir najraje kar ukini!!), ko je treba znajo organizirati; da pa je pri hitrem ukrepanju tudi nekaj napak, pa je povsem razumljivo. Pohvalo vsekakor zaslužijo vsi, ki so več dni in noči bedeli, reševali, pomagali, odkopavali, nasipavali, vsi tisti, brez katerih bi bili ljudje na prizadetih območjih Črnavca, Kavrana, Bistričice in Klemenčevega, Stahovice in tudi v mnogih podjetjih še bolj močni in prizadeti, kot so bili.

Organizirali so se sosedeje po vaseh, delavci v tovarnah (KIK, Kemostik, Svit, Alprem, Titan, Svilanit, Menina . . .). Pozabiti je bilo treba na praznike, proste dneve, sobote in nedelje. Pa kaj bi to, samo da imamo streho nad glavo! Kaj pa ljudje, ki so na plazovitih terenih v bojazni, da jim odnese vse, kar imajo, v strahu za življenje njihovih otrok in njihovih samih preživeli noč na prostem, pri sosedih? In tisti, ki jim je voda uničila kleti, garaže, spodnje dele stanovanj s celotno opremo? In ne pozabimo podjetij, ki jih je v hudi gospodarski situaciji doletela še ta nesreča. Mnoga imajo veliko škode v skladiščih, nekaterim je voda odnesla del opreme, drugi imajo uničene stroje . . .

Solidarnost v takih primerih ni sporna; en, dva ali trije delovni dnevi za pomoč prizadetim. Občinski skladi bodo ponovno prazni, cestni dinar bo še nekaj časa namenjen predvsem za popravilo močno poškodovanih cest v občini; na nekaterih odsekih so namreč ostali le še sledovi prvotnega cestišča — tak primer je vsekakor cesta Stahovica—Kamniška Bistrica, ki je brez pomoči širše družbene skupnosti ne bo mogoče dobro popraviti vsaj še naslednje leto. Uničena je cesta na Črnavec, občani Bistričice in Klemenčevega so zaradi plazov in podrtega mostu malodane odrezani od sveta. Lesenega mostu pri Zarji oziroma Kemostiku ni več; in koliko je še takih mostičkov v občini, ki so za prenekatero pomenili edino

povezavo s svetom.

V zgornjem toku je Kamniška Bistrica skupaj s hudourniki rušila, v spodnjih pa se je razlila, zalila gospodarska in stano-

vanjska poslopja ter tovarne tudi do pol metra visoko. Kljub vsej nesreči, ki je v teh dneh prizadela našo občino, pa je tudi nekaj sreče, saj ni bilo smrtnih žrtev.

Slika 1. Lado Šerbelj OŠ CZ Kamnik in Jože Berlec, Podvolovjek. (Foto: Romana Grčar).

Slika 2. Kamniška Bistrica v Kamniku 1. 11. (Foto Milan Orožen Adamič).